

בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 5126-07-15
בפני כב' השופטת רחל ברקאי
קבוע לדיון ביום 15.7.15

העותרים:
אלמסגד גריוסוס צגטה ואח'
ע"י עו"ד ענת בן-דור ו/או אלעד כהנא
מן התכנית לזכויות פליטים
הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת תל-אביב
טל': 03-6405246, פקס: 03-6407422

-נגד-

המשיבים:
שר הפנים ואח'
ע"י פרקליטות מחוז דרום - אורחי
רח' התקווה 4, קריית הממשלה, באר-שבע
טל': 02-6467058, פקס: 08-6264631

בקשה לצירוף נספחים לעתירה

בית המשפט הנכבד מתבקש להתיר לעותרים לצרף שלושה מסמכים כנספחים לעתירתם, ולסמנם
50/ע-48/ע.

כמפורט להלן, מדובר במסמכים שהתקבלו אצל הח"מ רק בימים האחרונים לאחר מאמצים רבים
שנעשו בשבועות האחרונים (מאז הודיעה המשיבה 2 על כוונתה לשלוח את העותרים למשמורת). כמו
כן, כמפורט להלן, מדובר במסמכים בעלי חשיבות גדולה לבירור התשתית העובדתית המהווה בסיס
לבקשה למתן צו ביניים:

1. כזכור, בימים 22.6.15 ו-23.6.15 מסרה המשיבה 2 לעותרים 1 ו-2 כי הוצאו נגדם צווי משמורת,
שייכנסו לתוקפם תוך 14 ימים. זאת, בשל סירובם לצאת לרואנדה שאינה מדינת אזרחותם.
הודעות דומות נמסרו גם לאחרים במצבם. העתירה הוגשה במחירות ותוך פחות משבועיים, ביום
2.7.15, בשל דחיפות העניין.

2. לעתירה צורפו מספר נספחים שהיו ברשות ב"כ העותרים באותה עת, ושמלמדים על מצבם של
אזרחי אריתריאה וסודן שיצאו כבר לרואנדה במסגרת תכנית היעזיבה מרצון" של המשיבה. זאת,
על מנת ללמד על הצפוי לעותרים 1 ו-2 ולאחרים במצבם במדינה זו (ע/27, ע/38, ע/39). על מנת
לתמוך את התשתית העובדתית ולעדכנה, פנו הח"מ במקביל לגורמים מקצועיים בינלאומיים,
בלתי תלויים, שבידם מידע ויכולת לעמוד על מצבם של אזרחי אריתריאה וסודן שנשלחים
מישראל אל רואנדה, וזאת בשל החשיבות של מידע בדבר מצבם העדכני לדיון בעתירה ובבקשה

לצו ביניים; וכן על מנת להביא בפני בית המשפט תמונה מלאה ככל האפשר ובשים לב לקושי להתחקות באופן עצמאי אחר קורותיהם שם.

3. אתמול, 12.7.15, התקבלו אצל הח"מ שני מסמכים המלמדים על המצב ברואנדה:

האחד, מכתבה של נציבות האו"ם לפליטים בישראל, בו מתארת הנציבות את המצב ברואנדה כפי שנלמד מנציגות האו"ם ברואנדה ומשיחות שקיימה נציבות האו"ם בישראל בימים 1.7.15 ו-2.7.15 עם שלושה אריתראים שהגיעו לרואנדה ונמצאים בה עד היום. יוזכר, כי נציבות האו"ם לפליטים היא גורם מקצועי ובלתי תלוי, אשר לצד מומחיותו המשפטית בתחום הפליטים, הוא גוף בינלאומי שלו משרדים במדינות שונות העוקבים אחר מצב הפליטים בהן ויש בידיו את הכלים והמומחיות. עוד יצוין, שעל פי האמור במכתבה של עו"ד זילבר (ע/29) נציבות האו"ם בישראל באה במגע עם הרשויות הישראליות והביאה את חששותיה והמידע שהיה בידה בפניהן, ועל כן לא מדובר במידע חדש למשיבים. כמו כן, העתק המסמך שצירפו מתבקש בבקשה זו, נשלח על פי נוסחו גם למשיבים.

השני, מכתבו של ארגון International Refugee Rights Initiative, הפועל באוגנדה, כמו גם בארחה"ב, בריטניה וסנגל (קישור לאתר האינטרנט של הארגון: <http://www.refugee-rights.org>). כארגון המטפל בפליטים באוגנדה, ראיין הארגון 19 אזרחי אריתריאה וסודן שהגיעו לאוגנדה, בין במישרין מישראל ובין לאחר שגורשו מרואנדה, במסגרת תכנית היעזיבה מרצון של המשיבה. הראיונות נערכו בחודשים מאי ויוני 2015, והם נערכו עם מי שעזבו את ישראל בין החודשים פברואר 2014 עד מאי 2015 (דהיינו, גם לאחר שהודיעה המשיבה ביום 31.3.15 על תכניתה).

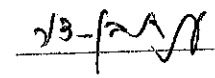
4. מדובר במסמכים בעלי חשיבות עצומה לבירור התשתית העובדתית אודות הצפוי לעותרים 1 ו-2 ואחרים במצבם ברואנדה, ומשכך יש חשיבות גדולה בצירוף המסמכים לתיק כך שיעמדו לעיני בית המשפט הנכבד במסגרת הדיון בבקשה למתן צו ביניים. מדובר במסמכים של גורמים אובייקטיביים, מקצועיים ואמינים. האמור בהם מתבסס על מידע עדכני אודות המצב במדינות השלישיות בימים אלה ממש, לרבות ביחס למי שעזב בחודשים האחרונים, לאחר שהמשיבה כבר הודיעה על תכניתה.

נוכיר, כי על הפרק עומדות הזכויות הבסיסיות ביותר – הזכויות לחיים, לחירות ולשלמות הגוף. בשים לב למונח על הכף, יש חשיבות גדולה כי בית המשפט יקבל החלטותיו על-סמך התמונה העובדתית המלאה והמדוייקת ביותר.

5. עוד נזכיר, כי מסמכים אלו התקבלו אצל הח"מ רק לאחר הגשת העתירה, ולכן לא ניתן היה לצרפם אליה. הם התקבלו אצל הח"מ 3 שבועות בלבד לאחר שהודיעה המשיבה על הוצאת צווי משמורת לעותרים 1 ו-2. לרשות העותרים עמד פרק זמן קצר ביותר לאסוף חומר רב, דבר שמטבע הדברים אינו יכול להעשות בפרק זמן קצר, ואף על פי כן פעלו העותרים נמרצות על מנת לקבל מסמכים אלו ולהגישם לבית המשפט בהזדמנות הראשונה.

6. עוד נציין כי מסמכים אלו הועברו לעיון בייכ המשיבה עוד בטרם הוגשה התגובה מטעמה לבקשה למתן צו ביניים (הגם שבליית ברירה ומטעמים שאינם תלויים בעותרים, הם הועברו רק בסמוך לכך). הבקשה דנו מוגשת עוד בטרם התקיים הדיון הראשון בתיק, ובטרם הוגש כתב תשובה ואף תגובה מקדמית.
7. משכך, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את הבקשה ביחס למסמך הנציבות מיום 12.7.15 (המצורף לבקשה זו כנספח ע/48) וביחס למסמך ארגון IRRI מיום 10.7.15 (המצורף לבקשה זו כנספח ע/49) ולצרפם כנספחים לעתירה.
8. לצד מסמכים אלה, מתבקש בית המשפט להתיר לעותרים לצרף את תשובתה של עו"ד זילבר, למכתבם של בייכ העותרים מיום 23.6.15 (ע/33). תשובתה של עו"ד זילבר התקבלה אצל החיימ רק לאחר הגשת העתירה, ביום תמישי (9.7.15) בשעות הערב, ומשכך גם אותה לא ניתן היה לצרף במועד מוקדם יותר. מדובר במסמך המוכר מטבע הדברים למשיבים, ויש בצירופו כדי להביא בפני בית המשפט הנכבד את מלוא התכתובת בין הצדדים.
- משכך, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את הבקשה ביחס למכתבה של עו"ד זילבר מיום 9.7.15 (המצורף לבקשה זו כנספח ע/50) ולצרפו כנספח לעתירה.
9. בייכ המשיבים, עוה"ד אורית קרץ, מסרה כי היא מבקשת להודיע את עמדתה עד מחר.

אלעד כהנא, עו"ד

ענת בן דור, עו"ד

481/1

UNITED NATIONS
HIGH COMMISSIONER
FOR REFUGEES

Representation in Israel

האומות המאוחדות
הנציבות העליונה לפליטים
הנציגות בישראל

NATIONS UNIES
HAUT COMMISSARIAT
POUR LES RÉFUGIÉS

Représentation en Israël

12 July 2015/HCR-44

Att. Anat Ben-Dor
Tel-Aviv University Refugee Rights Clinic

Dear Att. Ben-Dor,

With respect to your request for information of 22 June 2015 regarding Eritreans arriving from Israel to Rwanda, we can report the following:

According to our Office in Rwanda, and confirmed by the three out of the four Eritreans remaining in Kigali with whom we were able to contact directly on 1 and 2 July 2015, those who arrived in 2014 are neither in possession of a legal status in Rwanda nor associated identity documents.

As a consequence, they are subject to repeated detention, relying on interventions by UNHCR for their release. The lack of status and documentation also prevents legal access to the labour market; consequentially they rely on the modest financial support provided by UNHCR Rwanda.

Lastly, it has been confirmed by our local office that the Rwandan asylum system is not yet functioning, as the Rwandan national RSD committee has yet to be established. In particular to the Eritreans, their many attempts to file an asylum claim and be recognized as refugees by the Rwandan authorities have thus far been refused. The Office also confirmed that there is no temporary protection regime in place for Eritreans.

Sincerely,

For: Keren Michaeli
National Legal Officer
UNHCR Israel

Mail Address: P.O.Box 52594, Tel-Aviv 67132 Israel
Office Address: 119 Hahashmonaim St., Tel-Aviv
Tel: (03) 5167700 Fax: (03) 5167800

כתובת דואר: ת"ד 52594, תל אביב 67132
כתובת המשרד: רח' החשמונאים 119, תל אביב
טל. (03) 5167700 פקס: (03) 5167800

Copy to:

Mr. Silvan Shalom, Minister of Interior

Mr. Amnon Ben Ami, Population, Immigration and Border Authority, Ministry of Interior

Attorney General Yehuda Weinstein, Ministry of Justice

Attorney Orit Kotev Zackovitch, State Attorney Office, Southern District

Ms. Tzipi Hotolevy, Deputy Minister of Foreign Affairs

49/y

**INTERNATIONAL
REFUGEE
RIGHTS
INITIATIVE**

**SUMMARY OF RESEARCH ON THE SITUATION OF DEPORTEES FROM ISRAEL IN EAST AFRICA
SUBMITTED BY THE INTERNATIONAL REFUGEE RIGHTS INITIATIVE (IRRI) TO THE REFUGEE
RIGHTS CLINIC IN TEL AVIV UNIVERSITY, ISRAEL**

About IRRI and its familiarity with the situation of asylum seekers that were sent from Israel to Uganda and Rwanda:

1. IRRI is a non-profit, non-governmental organisation dedicated to promoting human rights in situations of conflict and displacement, enhancing the protection of vulnerable populations before, during and after conflict. IRRI accomplishes this by tackling the exclusion and human rights violations which are the root causes of flight, enhancing the protection of the rights of the displaced and promoting policy solutions which enable those affected by conflict to rebuild sustainable lives and communities. The organisation has staff in the US, UK, Uganda and Senegal.
2. IRRI grounds its advocacy in regional and international human rights instruments and strives to make these guarantees effective at the local level. Focusing primarily on Africa, IRRI works with networks of advocates to identify the key challenges facing vulnerable communities and collaborates to advance changes in law, policy and practice. Partnership with networks of civil society and non-governmental organisations (NGOs) across the continent is a hallmark of our work, including through IRRI stewardship and development of the Sudan Consortium. Our offices in Uganda, the US and the UK allow us to act as a bridge between local advocates and the international community, enabling local knowledge to infuse international developments and helping integrate the implications of regional and international policy at work on the ground.
3. During May and June 2015, IRRI interviewed 19 Sudanese and Eritrean men who had left Israel under its "voluntary departure" program between February 2014 and May 2015. Eight of these interviewees were Eritrean men who were sent from Israel to Kigali, Rwanda, ten of the interviewees were Sudanese men that were sent to Uganda, and one was a Sudanese man that had been sent to Ethiopia but later came to Uganda.

Plot 2C Commercial Lane, Naguru, P.O. Box 603, Kampala UGANDA
1483 York Avenue, No. 2046B, New York, NY 10021 UNITED STATES phone: +1 646 867 1991
256 Banbury Road, Box 282, Sumnerrow, Oxford, OX2 7DL UNITED KINGDOM

info@refugee-rights.org • www.refugee-rights.org

The International Refugee Rights Initiative is a registered PLC in England and Wales, Company No. 8232075, and is recognised as a tax exempt not for profit under section 501(c)3 of the Internal Revenue Code in the United States.

4. This letter summarises the main findings of these interviews, with a focus on the Eritreans that were sent to Rwanda. A more detailed report on the subject shall be published by IRRI in the near future.

Reasons for leaving Israel -- detention, lack of ability to acquire effective protection:

5. According to the interviewees, the two main factors that push asylum seekers to leave Israel are Israel's detention policy and the inability to acquire a status that will ensure their rights and give them stability.
6. Almost two thirds of the asylum seekers who left Israel that were interviewed by IRRI have done so as a result of their detention or upon receiving a detention order. Some interviewees who did not leave from detention also mentioned the spectre of detention at Holot facility as a factor for "choosing" to leave the country. One Sudanese man who left Israel while he still had a valid visa, for example, said that he "learned from the experience of friends who were in Holot already or on the way there."
7. The inability to acquire legal status and lead a normal, stable life in Israel was repeatedly mentioned by interviewees as another reason for leaving. As a result of the lack of availability of protection in Israel and the government's detention policy, Israel was seen by many of the Eritreans and Sudanese interviewees as another stage in a long and dangerous process of seeking safety; Israel was yet another country that they had had to flee in search of protection elsewhere.
8. Finally, it should also be mentioned that the xenophobic public discourse in Israel that has repeatedly associated Africans with crime has left many Sudanese and Eritreans with a strong feeling of alienation. Some interviewees specifically mentioned that even though they were model citizens in Israel for years, had felt that they had integrated and had made Israeli friends, they were still treated as criminals by the authorities and sent to detention.

Transfers of Eritreans to Rwanda:

9. IRRI met with eight Eritreans that had left Israel for Rwanda between December 2014 and late May 2015. They all describe similar events following their arrival in Kigali, Rwanda.
10. Prior to their departure from Israel, the Eritreans were given Israeli travel documents and USD 3,500. In addition, they received a Rwandan "single entry visa acceptance" letter stipulating that the purpose of their visit in Rwanda was "holiday", and that they may not be employed.
11. In Kigali, the Eritreans were received by a person who sent them directly to a small hotel, which they were warned not to leave. The travel documents that they received in Israel were taken from them, as well as the single entry visa acceptance letter. No other papers were given to any of the Eritreans interviewed by IRRI, and

hence, most were left with no legal status, no valid identity papers or no identity papers at all.

12. Without exception, none of the Eritreans interviewed by IIRI, who had been sent from Israel to Rwanda, were given status to stay in Rwanda legally. Although they could, in theory, apply for refugee status in Rwanda through the national Refugee Status Determination Committee, they were blocked from doing so by the confiscation of their identity documents (which is not an absolute barrier but presents problems with regard to corroborating their stories), lack of information about the process, lack of practical access (they are told not to leave their hotel) as well as significant pressure to leave Rwanda. The Eritreans interviewed by IIRI alleged that the majority, if not all of the Eritreans sent from Israel to Rwanda, are being smuggled out of the country by land to Kampala, Uganda, within days of their arrival, without being given the opportunity to apply for asylum. They are made to pay about USD 250 for these transfers, which appear to be coordinated and organised by the people who receive the Eritreans at Kigali airport.
13. None of the Eritreans interviewed knew of anyone that was sent from Israel to Rwanda who had stayed in Rwanda. One Eritrean recounted:

There was someone, he came after a day or two to the hotel. [He] said: "come, you are going now." We said: "no, we first have to receive the documents." [He replied:] "No, there are no documents. You came here, if you don't want [to go to Uganda], we give you nothing. Everybody has to know that we will not accept anyone. But, if you want to go to Uganda, come here and pay [USD] 250." I know some people who stayed two or three weeks [in the hotel]. I know some guys. But they paid and then when their money was over they came here [to Kampala].

Status in Uganda of Sudanese and Eritrean sent from Israel:

14. Uganda has a well-established asylum system. A foreigner that wants to apply for refugee status has to register at the Old Kampala police station, and then file his or her application with the Office of the Prime Minister (OPM). However, asylum seekers transferred from Israel, especially Eritreans originally transferred to Rwanda, face particular obstacles in accessing international protection in Uganda.
15. Even though the Sudanese or Eritreans are being transferred into Uganda both directly from Israel as well as through Rwanda, the Ugandan government has consistently denied having any formal agreement with Israel with regard to accepting these people or granting them protection.
16. The Sudanese IIRI interviewed, who were sent directly from Israel to Uganda were not given any status in the country on entry or any information about how to acquire such status, and were left on their own after their travel documents were taken from them. In some cases they remained with no identifying documents at all, and no legal status in the country, unaware that they could apply for asylum in Uganda or

having been told by the individual who collected them at Entebbe airport not to do so because they came from Israel.

17. Some of the Sudanese who considered applying for asylum told IRRI of how they had been threatened and told that doing so might lead to their deportation from the country, particularly if they admitted to coming from Israel. As a result of these threats, some who decided to apply for asylum in Uganda, hid the fact that they came from Israel, telling the authorities that they came to Uganda directly through South Sudan. Others decided to leave Uganda for neighbouring countries or to remain in the country undocumented and simply avoid the authorities.
18. Similarly, the Eritreans that IRRI met with in Uganda were extremely afraid of the authorities discovering that they had come from Israel and through Rwanda. Because of the geographical proximity of Sudan, it was felt that the Sudanese could more easily argue before the authorities that they came straight to Uganda. It was considered much more difficult for the Eritreans to hide the fact that they came from Israel, as they would have to claim to have transited places that they have never visited.
19. For the above reasons, most of the Eritreans that remained in Uganda after being transferred from Rwanda continue to be undocumented. This means that they are unable to work or access the public health system, education etc. and are constantly worried that they will encounter the authorities and be deported.

Reality in the "third country" against Israel's promises:

20. Many interviewees felt strongly that they had been misled by Israeli officials with regard to the status and support that they would receive in Uganda or Rwanda and their ability to sustain themselves in these countries. Promises of legal status, work permits and the ability to start businesses and study stood in stark contrast to the reality in which they have been left without status, unable to work, and hence unable to support themselves for more than a few months.
21. The Sudanese and Eritreans had "chosen" to go to Rwanda and Uganda mainly because their other options – to remain in detention in Israel or to go back to their countries of origin – were intolerable. Therefore, they arrived in places that are entirely foreign to them: they are usually unable to find work, and have no support from family members or other networks. Under these circumstances, staying in Uganda is difficult.
22. Israeli officials have stated that they are in contact with people who were transferred to "third countries" and that they are doing well. However, nothing in the data collected by IRRI supports the claim that Israeli officials have follow up on the situation of transferred asylum seekers. None of the interviewees mentioned being contacted by any Israeli officials after leaving Israel, and none were requested to leave their contact information with any official, whether in Uganda or in Israel.

23. Israel promises both voluntariness and safety, but currently the transfers to Rwanda and Uganda ensure neither: asylum seekers believe they have little option but to leave Israel, they are misinformed about their status at their destination and are left with no valid documents in their destination. Not only are they provided with very little support on their arrival in Rwanda or Uganda, they lives are put in danger when they are forced into the hands of smugglers who exploit their vulnerability.
24. While Israel presents Rwanda and Uganda as safe destinations, the unique situation these asylum seekers find themselves in means it is often the starting point of dangerous journeys that not all asylum seekers survive. These departures appear to be contrary to UNHCR Guidance Note on bilateral and/or multilateral transfer arrangements of asylum-seekers, and in some cases also violate international customary law and the principle of *non-refoulement*.
25. Finally, some asylum seekers that are sent from Israel to Uganda, and the vast majority of those sent to Rwanda, if not all of them, are then smuggled into other countries in which they are neither residents nor nationals. This may be done by obtaining fraudulent documents or by travelling with "guides" across the border, as most of the Eritreans sent to Rwanda are coerced to do. As the asylum seekers are required to pay hundreds of US dollars for these transfers, it seems that the conduct of those arranging them, amounts to migrant smuggling as defined in the Protocol against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. Therefore it could be suggested that the Israeli authorities are not only enabling these illegal activities, but are also encouraging them by sending asylum seekers into countries in which they are not legally accepted.

Kampala, 10 July 2015

מדינת ישראל
משרד המשפטים

מחלקת ייעוץ וחקיקה (ייעוץ)
כ"ב תמוז תשע"ה
9 ביולי, 2015

תיקנו: 803-04-2011-000631
סימוכין: 803-99-2015-052708

לכבוד
עוז"ד ענת בן-דור ואלעד כהנא
התכנית לזכויות פליטים
הפקולטה למשפטים
אוניברסיטת ת"א
בדוא"ל: apatbd@post.tau.ac.il

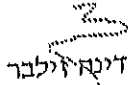
א.ג.ג.

הנדון: פנייתכם מיום 23.6.15 בענין יציאת מסתננים למדינות שלישיות

במענה לפניותכם שבנדון-

1. בעקבות הטענות אשר הועלו על ידיכם, ועל ידי נציגי נציבות האז"מ לפליטים בישראל, נערכה בדיקה בעניין יציאתם מישראל של מסתננים שמוצאם מסודן ואירתריאה למדינות שלישיות. הבדיקה נערכה בנוסף למעקב השוטף שמקיימת רשות האוכלוסין בנושא.
2. עם קבלת ממצאי הבדיקה, ניתן לומר, כי ששת התנאים שקבע היועץ המשפטי לממשלה ליציאת מסתננים מישראל למדינות שלישיות, כפי שנמסר לכם במכתבי מיום 2.4.15, אכן מתקיימים.
3. נוסף ונבהיר כאמור במכתבנו מיום 29.4.15, כי על זרות המדינות ופרטי ההסכמים עימן ישנה תעודת חיסיון החתומה בידי ראש הממשלה.

בברכה,

דינה זילבר

המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ)

העתקים:

לשכת היועץ המשפטי לממשלה
מר דניאל סלומון, היועץ המשפטי, רשות האוכלוסין וההגירה
ד"ר רועי שיינדורף, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט בינלאומי)
גבי אסנת מנדל, מנהלת מחלקת הבג"צים, פרקליטות המדינה
גבי יוכי גנסי, ראש תחום (עניינים מינהליים), מחלקת הבג"צים, פרקליטות המדינה
מר אחד צמות, הלשכה המשפטית, משרד החוץ
גבי אורלי פישמן-אורן, הלשכה המשפטית, משרד הח"מ
גבי אביטל שטרנברג, ראש תחום (ייעוץ), מחלקת יעוץ וחקיקה
גבי אורית קוטב, פרקליטות מחוז דרום ארחה